

Μπορεί ο χριστιανός να κάνει πολιτικό γάμο;

Ελευθερίου Βενιζέλου

Να πώς απάντησε ένας μεγάλος πολιτικός της νεωτέρας Ελλάδος, ο Έλευθέριος Βενιζέλος, τό 1930:

«... Ήμπορεί κανείς να είναι Χριστιανός και να μή θέλη να κάμη ιεροτελεστία, αλλά δέν ήμπορεί να είναι όρθόδοξος, διότι ή Όρθόδοξος Έκκλησία θεωρεί τόν γάμον μυστήριο. Δέν ήμπορείς, κύριε, να μου λέγης ότι είσαι χριστιανός όρθόδοξος, έφ' όσον δέν δέχεσαι τά δόγματα της Όρθοδόξου Έκκλησίας.

Δέν λέγω, ότι είσαι ύποχρεωμένος να κάμης δήλωσιν ένώπιον του ληξιάρχου, ότι είσαι χριστιανός όρθόδοξος, αλλά άφ' ής στιγμής όμολογείς σαυτόν όρθόδοξον χριστιανόν, όφείλεις να τελέσης τό μυστήριο του γάμου, διότι άλλως δέν άνήκεις πραγματικώς εις τό ποιμνιον της Όρθοδόξου Έκκλησίας. Άλλά να μή μου λέγη κανείς ότι θέλει και όρθόδοξος χριστιανός να είναι, αλλά να μή κάμη τόν γάμον μέ ιεροτελεστία [...].

Ένω είμαι πλήρως σύμφωνος ύπερ της έλευθερίας της συνειδήσεως, λέγω μόνον εις τόν πολίτην να είναι και αυτός ειλικρινής. Του λέγω: Θέλεις τήν έλευθερίαν της συνειδήσεώς σου; Τήν έχεις. Άλλά μή μου λέγης ότι είσαι χριστιανός όρθόδοξος, έφ' όσον δέν άναγνωρίζεις και τά δόγματα και τά μυστήρια της Όρθοδόξου Έκκλησίας!»

Πρακτικές συμβουλές στους γονείς

Γέροντος Σωφρονίου

Μήν έλέγχετε συνεχώς τούς άλλους και ιδιαίτερα τά παιδιά σας. Ζήστε έσεεις σωστά και κείνα θα βρούν τό δρόμο τους, θα καταλάβουν και θα διορθωθούν. Μή τούς λέτε συνέχεια τί να κάνουν ή πώς να τό κάνουν, πώς να συμπεριφερθούν, πώς να μιλούν, να μή φωνάζουν, να μή νευριάζουν... Άφήστε όλα αυτά να τά δούν στή δική σας ζωή, στή καθημερινή συμπεριφορά σας.

Μήν είστε έτοιμοι να δίνετε πάντα συμβουλές. Μή λέτε στόν άλλον τί να κάνει ή πώς να τό κάνει, πώς να φερθεϊ κλπ. Άφήστε τον να δεϊ αυτό πού λέτε στή δική σας ζωή μάλλον παρά στά λόγια σας. Άφήστε Άλλον-τόν Θεό δηλαδή- να μιλήσει στή ψυχή του...

Άς μεγαλώνουν τά παιδιά χωρίς συνεχή πίεση και συνεχείς ύποδείξεις, χωρίς άσκηση βίας και πιεστικής έξουσίας. Μετά από κάποια πράξη του παιδιού πού πληρώνει συνέπειες, προσέξτε μή σās ξεφύγουν έκφράσεις: «δέν σοϋ τά 'λεγα έγώ!... Άν μέ άκουγες... Να τώρα!! Αυτό είναι ένας δριμύς έλεγχος πού πληγώνει βαθιά τό παιδί. (Πατέρας και Άσωτος υίός του. Ύπέροχο παράδειγμα!).

ΑΓΙΑ ΖΩΝΗ

ΤΕΥΧΟΣ 15 ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΑΣ ΖΩΝΗΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 5 ΙΟΥΝΙΟΥ 2016

Ο 100χρονος ήγούμενος και ή ειρήνη του Θεού

Ο ήγούμενος της άγιορειτικής Μονής του Αγίου Παντελεήμονος απάντησε πρόσφατα σε κάποιες έρωτήσεις σχετικά με τήν τραγική κατάσταση στην Ουκρανία και για τό πώς μπορεί να επανέλθει ή ειρήνη στην χώρα.

«Να ζεις σύμφωνα με τό Ευαγγέλιο, να προσεύχεσαι και να βοηθās τούς ανθρώπους, να μην τούς ξεχωρίζεις σε «δικούς μας» και «δικούς σας».

Αυτή ήταν ή απάντηση του 100χρονου ήγουμένου της ρωσικής (ουκρανικής) άγιορείτικής Μονής του Αγίου Παντελεήμονος, αρχιεπισκόπου Ίερεμία, σε έρώτηση του αρχιεπισκόπου Ζαπορόζιε και Μελιτουπόλεως κ. Λουκά.

«Οί Ουκρανοί προσκυνητές ρωτούν πολλές φορές: Τί συμβαίνει; Πότε θα έχουμε ειρήνη; Η απάντηση είναι απλή: Η τυπική σχέση με τήν Έκκλησία, οί κατηγορίες και οί συκοφαντίες εναντίον της Έκκλησίας, οί άποσχιστικές τάσεις, ή λατρεία των άνέσεων, των χρημάτων και των διασκεδάσεων είναι ή αίτία της άναστάτωσης στην χώρα, πού επέτρεψε ο Θεός.

Συχνά οί άνθρωποι περιμένουν από έμας προφητείες, ή προφητεία μας όμως δίδεται για μετάνοια και έπιστροφή στόν δρόμο του Θεού και όχι για να οργανώσουμε τήν προσωπική μας πνευματική ζωή ή για να μην άνησυχούμε. Οί άνθρωποι θέλουν να ώφεληθούν από τούς λόγους των άγιορειτών πατέρων, για να συμβεί όμως αυτό πρέπει να έχουν νοϋ καθαρό και να μπορούν να έρμηνεύσουν τά γεγονότα εν Πνεύματι Αγίω. Αυτό προϋποθέτει τήν ύπαρξη μιās πνευματικής απλότητας, αγάπης και προσευχής, τά όποια φέρνουν μία διάκριση, και όχι τό να «βυθίζεσαι» στην πληθώρα των ειδήσεων του Τύπου.

Για να ειρηνεύσουμε όσο πιό γρήγορα γίνεται, είναι ουσιώδες να ζούμε με εύλάβεια και με έπιείκεια προς τούς άλλους και να ακολουθούμε τις έντολες του Χριστού. Πρέπει να προσέχουμε τήν πνευματική μας ζωή και να ακολουθούμε τό θέλημα του Θεού. Αυτό όμως είναι άδύνατο χωρίς ειλικρινή μετάνοια, χωρίς συνεχή συμμετοχή στις ακολουθίες, χωρίς τήν μετάληψη του Σώματος και του Αϊματος

του Χριστού, χωρίς προσευχή, χωρίς αγάπη για την Ἐκκλησία, χωρίς σεβασμό για τὸν πλησίον μας. Δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ χωρίζονται σὲ «ἐμεῖς» καὶ «ἐσεῖς», σὲ «πατριῶτες» καὶ «σχισματικούς», σὲ αὐτοὺς ποὺ μιλοῦν ρωσικά καὶ σὲ αὐτοὺς ποὺ μιλοῦν οὐκρανικά, ἐπειδὴ εἴμαστε ὅλοι ἐνωμένοι μὲ τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ.

Ἀνοιξτε τὸ Εὐαγγέλιο καὶ θὰ δεῖτε τὰ πάντα ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ Λόγου τοῦ

Θεοῦ. Σᾶς φαίνεται πῶς ὁ Θεὸς μᾶς ξέχασε, Ἐκεῖνος ὅμως μᾶς ἀγαπάει καὶ θέλει τὴν σωτηρία μας. Δὲν μπορεῖ ὅμως νὰ μᾶς σώσει χωρὶς τὴν θέλησή μας καὶ τὴν ἐνεργὴ συμμετοχή μας.

Ἀμαρτάνοντας καὶ μένοντας ἀδιόρθωτοι, ἐναντιωνόμαστε στὴν σωτηρία μας. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος ποὺ ὁ Θεὸς ἐφαρμόζει θεραπείες πικρὲς καὶ ἐπώδυνες».

Ἐκεῖνος, ὁ Ἰησοῦς Χριστός!

Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός «ονομάστηκε ἄνθρωπος, ὀνομάστηκε υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὀνομάστηκε ὁδός, ὀνομάστηκε θύρα, ὀνομάστηκε πέτρα...

Γιατί ὀνομάστηκε **ὁδός**; Γιά νὰ μάθεις ὅτι μὲ Αὐτὸν ἀνεβαίνουμε στὸν Πατέρα.

Γιατί ὀνομάστηκε **πέτρα**; Γιά νὰ μάθεις τὴ χρησιμότητα καὶ τὴ σταθερότητα τῆς πίστεως!

Γιατί ὀνομάστηκε **θεμέλιο**; Γιά νὰ μάθεις ὅτι ὅλα τὰ βαστάζει!

Γιατί ὀνομάστηκε **ρίζα**; Γιά νὰ μάθεις ὅτι ἀνθίζουμε μέσα σὲ Αὐτόν.

Γιατί ὀνομάστηκε **βοσκός**; Ἐπειδὴ μᾶς ποιμαίνει.

Γιατί ὀνομάστηκε **πρόβατο**; Ἐπειδὴ γιά χάριμας θυσιάστηκε καὶ ἔγινε ἐξίλαστήριο θύμα.

Γιατί ὀνομάστηκε **ζωή**; Ἐπειδὴ μᾶς ἀνέστησε, ἐνῶ ἡμασταν νεκροί.

Γιατί ὀνομάστηκε **φῶς**; Ἐπειδὴ μᾶς ἀπάλλαξε ἀπὸ τὸ σκοτάδι.

Γιατί ὀνομάστηκε **βραχίονας**; Ἐπειδὴ εἶναι ὁμοούσιος μὲ τὸν Πατέρα.

Γιατί ὀνομάστηκε **Λόγος**; Ἐπειδὴ γεννήθηκε ἀπὸ τὸν Πατέρα. Γιατί ὅπως ὁ δικός μου λόγος γεννιέται ἀπὸ τὴν ψυχὴ μου, ἔτσι καὶ ὁ Υἱὸς γεννήθηκε ἀπὸ τὸν Πατέρα.

Γιατί ὀνομάστηκε **ἔνδυμα**; Ἐπειδὴ Τὸν ντύθηκα ὅταν βαπτίσθηκα.

Γιατί ὀνομάστηκε **τράπεζα**; Ἐπειδὴ Τὸν ἐσθίω, ἀπολαμβάνοντας τὰ Μυστήρια.

Γιατί ὀνομάστηκε **οἶκος**; Ἐπειδὴ κατοικῶ μέσα σὲ Αὐτόν;

Γιατί ὀνομάστηκε **ἔνοικος**; Ἐπειδὴ γινόμαστε ναὸς Του.

Γιατί ὀνομάστηκε **κεφαλή**; Ἐπειδὴ ἔγινε μέλος Του.

Γιατί ὀνομάστηκε **νυμφίος**; Ἐπειδὴ πῆρε τὴν ψυχὴ μου νύμφη.

Γιατί ὀνομάστηκε **ἀγνός**; Ἐπειδὴ μὲ ἔλαβε παρθένο.

Γιατί ὀνομάστηκε **Κύριος**; Ἐπειδὴ εἶμαι δοῦλος Του».

Ἡ Ἀλήθεια εἶναι ὁ Χριστός

Ἀρχιμ. Γεωργίου Καψάνη

Ὁ Κύριος δὲν ἐνηθρώπησε γιά νὰ εἰσηγηθῆ μία νέα φιλοσοφικὴ πρότασι γιά τὴν ἀλήθεια ἢ ἔστω καὶ μία νέα ἠθικὴ συμπεριφορὰ ἢ μία νέα μεταξὺ ἄλλων θρησκεία, ἀλλὰ γιά νὰ φέρη στὸν κόσμον σαρκωμένη τὴν Ἀλήθεια, τὸν ἑαυτό Του. Ἐκτοτε γιά τοὺς Χριστιανοὺς ἡ Ἀλήθεια εἶναι ὁ Χριστός. Κατὰ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Θεολόγο καὶ Εὐαγγελιστὴ: «ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο».

Καὶ ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ Ἀλήθεια, ἐλευθερώνει ἀπὸ τὴν πλάνη καὶ ἄγνοια καὶ σώζει τὸν ἄνθρωπο: «γνώσεσθε τὴν Ἀλήθειαν, καὶ ἡ Ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς». Ὑπάρχουν πολλὲς ἀπόψεις γιά τὴν ἀλήθεια, ἀλλὰ ἕνας μόνος εἶναι ἡ Ἀλήθεια.

Αὐτὸν τὸν Χριστὸ - Ἀλήθεια προεφήτευσαν οἱ Προφῆται, ἐκήρυξαν οἱ Ἀπόστολοι, ὠμολόγησαν οἱ Μάρτυρες, ἔδογματίσαν οἱ Πατέρες. Αὐτὸς ὁ Χριστὸς εἶναι «φῶς ἐκ φωτός, Θεὸς ἀληθινὸς ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, ὁμοούσιος μὲ τὸν Πατέρα».

Αὐτὸς ὁ Χριστὸς ἔνωσε τὴν θεία φύση μὲ τὴν ἀνθρώπινη φύσι στὴν ὑπόστασί Του, στὸ ἕνα πρόσωπό Του, στὸ πρόσωπο τοῦ Λόγου. Αὐτὸς ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ Ἀλήθεια, γιὰ μὲ τὸν θάνατό Του νικᾷ τὸν θάνατό μας καὶ μὲ τὴν Ἀνάστασί Του μᾶς χαρίζει τὴν αἰώνιο ζωὴ.

Αὐτὴν τὴν Χριστοαλήθεια δὲν μποροῦμε νὰ τὴν συμβιβάσουμε μὲ τίς «ἀλήθειες» τῶν ἄλλων θρησκειῶν καὶ ἄλλων πίστεων. Ὁ Χριστὸς εἶναι ὅλη ἡ Ἀλήθεια. Δὲν εἶναι ἡμισὴ Ἀλήθεια, ποὺ πρέπει νὰ συμπληρωθῆ ἀπὸ ἄλλες ἀλήθειες.

Ἐχοντας αὐτὴν τὴν πίστι καὶ ὁ μεγάλος Ντοστογιέφσκη ἔγραψε: «Πιστεύω ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ Ἀλήθεια, ἀλλὰ ἐὰν μὲ πείση κανεὶς ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν εἶναι ἀλήθεια, ἐγὼ θὰ προτιμοῦσα νὰ εἶμαι μὲ τὸν Χριστὸ παρὰ μὲ τὴν ἀλήθεια».

Ὁ Ντοστογιέφσκη καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι πιστοὶ Χριστιανοὶ πράγματι προτιμοῦμε, πιστεύουμε στὴν προσωποποιημένη καὶ σαρκωμένη Ἀλήθεια καὶ ὄχι σὲ κάποιες ἀπρόσωπες ἀλήθειες, ιδέες.

Στὴν Ρωσία, στὰ χρόνια τοῦ μαχητικοῦ ἀθεϊσμοῦ, κάποιος κομματικὸς παράγων προσπάθησε μὲ μία «ἐπιστημονικὴ» ὁμιλία του νὰ πείση τὸ ἀκροατήριό του ὅτι ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ εἶναι μῦθος. Ἐνόμισε ὅτι ὅλοι ἐπείσθησαν. Ὅταν ἐρώτησε ἐὰν κάποιος ἔχη νὰ εἰπῆ κάτι, ἐζήτησε τὸν λόγο ἕνας εὐσεβὴς Ρῶσος, ὁ ὁποῖος εἶπε δυὸ λέξεις μόνον: «Χριστὸς Ἀνέστη». Ὅλο τὸ ἀκροατήριον ἐβροντοφώνησε: «Ἀληθῶς Ἀνέστη». Ἡ σαρκωμένη Ἀλήθεια, ὁ Χριστὸς, ἐνίκησε τίς «ἀλήθειες» τοῦ κόσμου τούτου.